RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

U I T S P R A A K Nr. 2000/36 Re

i n d e k l a c h t nr. 151.99

ingediend door:

hierna te noemen 'klaagster',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klaagster en haar echtgenoot hebben op 7 januari 1994 een reis geboekt bestaande uit een busreis naar en een kampeerfietstocht door de Pyreneeën, welke reis op 15 juli 1994 zou beginnen.

In artikel 5.1. aanhef en sub 5.1.2 van de door hen bij verzekeraar in verband met deze reis gesloten annuleringsverzekering is bepaald:
'Uitkering wordt verleend voor annuleringskosten ten gevolge van een onzekere gebeurtenis als genoemd in 5.1.1 tot en met 5.1.13
(...)
5.1.2 Complicaties bij zwangerschap van verzekerde of hiermee samenwonende partner'.

Klaagster heeft in verband met haar zwangerschap op advies van haar gynaecoloog de voorgenomen reis geannuleerd. De gynaecoloog heeft op 22 juni 1994 schriftelijk verklaard: '(Klaagster) (26.11.58) is zwanger, een tocht op de racefiets door de bergen lijkt mij minder geschikt evenals een lange busrit heen en terug'. Deze verklaring heeft klaagster bij haar annuleringsmelding aan verzekeraar overgelegd. Verzekeraar heeft vergoeding van de geclaimde annuleringskosten geweigerd.

De klacht

Klaagster kan zich er niet mee verenigen dat verzekeraar de verklaring van 22 juni 1994 van haar gynaecoloog niet accepteert als grondslag voor de annulering. Verzekeraar doet het steeds voorkomen of het advies van de gynaecoloog niet ter zake doet en of het klaagsters eigen van dat advies onafhankelijke besluit was om de reis niet te maken. In juni 1994 bleek klaagster zwanger te zijn. Tijdens een consult bij de gynaecoloog kwam de geplande vakantie ter sprake. Hij raadde af de reis te maken en schreef de voormelde verklaring. Klaagster meende er goed aan te doen zijn advies niet in de wind te slaan. Juist met het oog op onvoorziene en onzekere voorvallen had zij de annuleringsverzekering gesloten.

In zijn brief van 7 juli 1994 geeft verzekeraar een bijzondere uitleg aan ‘complicaties bij zwangerschap’ (artikel 5.1.2):
‘opgetreden complicaties bij zwangerschap leveren eerst dan een verzekerde gebeurtenis op voorzover die complicaties als ‘ernstige ziekte’ in de zin van de polis kunnen worden aangemerkt’. Hij geeft hiermee een invulling van de bepaling die uit de tekst van de polisvoorwaarden niet kan worden gekend. Daar in de polis niet is omschreven wat onder ’complicaties’ moet worden verstaan, was er voor klaagster geen enkele aanleiding om deze bepaling in de zin van een ‘ernstige ziekte’ op te vatten. Zij vindt het niet redelijk dat verzekeraar ‘complicaties’ zo eng interpreteert dat er alleen een ernstige ziekte onder valt. Zij vindt dat zij zich alleen heeft te verstaan met de verklaring van haar gynaecoloog, die van mening was dat de geboekte bus-/fietsreis door haar op medische gronden niet gemaakt kon worden. Klaagster is geen deskundige op medisch gebied en volgt trouw op wat de dokter haar voorschrijft/opdraagt.

Als bijzonder grievend ervaart klaagster de stelling van verzekeraar in zijn brief van 21 juni 1999 aan haar belangenbehartiger dat haar zwangerschap geen onzeker toekomstig voorval was omdat ‘daaraan actief werd gewerkt’. Deze passage is uit haar verband gerukt en komt uit een eerdere brief van klaagster waarin zij probeerde aan te geven waarom zij annuleerde en waarom zij zich achter het advies van haar gynaecoloog schaarde. Verzekeraar doet het voorkomen alsof zij zelf schuldig is door te proberen zwanger te worden. Maar klaagster mag zich blijkbaar wel inschrijven voor een huurwoning, solliciteren of aanmelden voor een examen, want dan geldt volgens de polis de dekking wel.

<u>Het standpunt van verzekeraar</u>

Klaagster voert aan dat zij juist met het oog op onvoorziene en onzekere voorvallen een annuleringsverzekering had afgesloten. Deze stelling is slechts ten dele juist; immers deze verzekering biedt dekking voor die onvoorziene en onzekere voorvallen die limitatief in artikel 5.1 van de voorwaarden zijn opgesomd. Met betrekking tot klaagster is artikel 5.1/5.1.2 (complicaties bij zwangerschap) aan de orde.

Gegeven deze relevante gedekte annuleringsgrond behoeft slechts één vraag beantwoording, namelijk of zich complicaties voordeden bij de zwangerschap van klaagster. Op basis van bij de medisch adviseur ingewonnen advies heeft verzekeraar deze vraag van meet af aan ontkennend beantwoord.

Verzekeraar heeft het woord ‘complicaties’ niet (te) eng geïnterpreteerd. Ieder Nederlands woordenboek, Van Dale voorop, geeft hiervan een omschrijving die steeds neerkomt op bijkomende verschijnselen die de oorspronkelijke aandoening ernstiger maken respectievelijk bijkomende (ernstige) ziekte. Het lijdt geen twijfel dat bij klaagsters zwangerschap niet van complicaties in de zin van de verzekeringsvoorwaarden kon worden gesproken.

Strikt genomen zou verzekeraar zich tot dit verweer kunnen beperken. Niettemin gaat hij ook nog in op de criteria ‘onzeker’en ‘onvoorzien’.

Niet te ontkennen valt dat in casu de complicerende factor werd gevormd door de uit vrije wil geboekte en lichamelijk inspannende vakantie. Het is immers klaagster zelf geweest die in de periode waarin zij pogingen ondernam een zwangerschap te laten ontstaan, een avontuurlijke en fysiek veeleisende

reis boekte. De kans dat haar vurige wens in verwachting te zijn zich in realiteit had omgezet op het moment dat de vakantie zich aandiende, was aldus ten tijde van het boeken van de reis en het afsluiten van de verzekering uitermate reëel - en derhalve geenszins onvoorzienbaar. Verzekeringen zijn enkel bedoeld om de gevolgen van onzekere voorvallen af te dekken.

Hierbij aansluitend hecht verzekeraar eraan te benadrukken dat hij uiteraard nimmer het oogmerk heeft gehad met de door hem in zijn brief van 21 juni 1999 gebruikte bewoordingen klaagster te grieven. Door evenwel de actieve bijdrage van klaagster zelf te onderstrepen bedoelde hij over te brengen, naar thans blijkt tevergeefs, dat het, opnieuw onder verwijzing naar het criterium 'onvoorzien', niet zo kan zijn dat de financiële gevolgen van het annuleren van deze reis om de reden die deze klaagster had, ongeacht de omstandigheid dat zij daarin door de behandelend arts werd gesteund, op verzekeraar kunnen worden afgewenteld. Daarenboven werd door deze formulering voldoende duidelijk gemaakt waar het kenmerkende verschil zat met de annuleringsgrond waarmee de belangenbehartiger een vergelijking trok. De vergelijkingen met weer andere gedekte annuleringsgronden die klaagster thans in haar klaagschrift probeert te maken, laat verzekeraar buiten beschouwing, niet in de laatste plaats omdat dit niets aan de discussie over dit concrete geval toevoegt.

Het verwijt van klaagster dat verzekeraar met de zin in zijn brief van 21 juni 1999, luidende:'(Klaagster) heeft ons destijds geschreven dat haar zwangerschap na veel moeite en mede dank zij medische behandelingen tot stand was gekomen', haar woorden uit hun verband hebben gerukt, kan hij niet goed plaatsen. In haar brief van 16 november 1994 vermeldt klaagster letterlijk: 'Na alle moeite om zwanger te worden, bestaande uit het ondergaan van diverse medische behandelingen ...' . Verzekeraar vraagt zich in gemoede af wat hij nu precies uit zijn context heeft gehaald.

Het commentaar van klaagster

Klaagster heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, haar klacht gehandhaafd en nog nader toegelicht, daarbij nog opmerkend dat zij een DES-dochter is.

Het oordeel van de Raad

1. Volgens de verzekeringsvoorwaarden is zwangerschap geen grond voor annulering waartegen de verzekering dekking biedt. Dat zijn, naar blijkt uit de hiervoor onder 'Inleiding' aangehaalde bepaling in de verzekeringsvoorwaarden, alleen complicaties bij zwangerschap. Het standpunt van verzekeraar dat zich geen complicaties bij klaagsters zwangerschap voordeden is verdedigbaar. Uit de omstandigheid dat klaagsters gynaecoloog de door klaagster voorgenomen zware reis heeft ontraden kan niet worden afgeleid dat zich complicaties voordeden. Gelet op de leeftijd van klaagster en de overige omstandigheden van het geval is alleszins aannemelijk dat deze gynaecoloog klaagster heeft ontraden de reis te ondernemen kennelijk om risico's te vermijden. Verzekeraar kan in alle redelijkheid het standpunt innemen dat zulks niet betekent dat zich complicaties in de zin van de verzekeringsvoorwaarden voordeden. Door het innemen van voormeld standpunt en het op grond daarvan weigeren van vergoeding van de kosten van de annulering van de reis heeft verzekeraar de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad.

2. Voor zover klaagsters bezwaren zich richten tegen het in de laatste alinea van ‘De klacht’ vermelde citaat uit verzekeraars brief van 21 juni 1999, merkt de Raad op dat een omzichtiger formulering de voorkeur zou hebben verdiend. De Raad vindt hierin onvoldoende aanleiding om de klacht gegrond te verklaren.

De beslissing
De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 20 maart 2000 door Mr. F.H.J. Mijnssen, voorzitter,
Mr. H.C. Bitter, D.F. Rijkels, arts, Mr. B. Sluijters en Dr. B.C. de Vries, arts, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. F.H.J. Mijnssen)

De Secretaris:

(Mr. S.N.W. Karreman)